

Jarní den

Petr Novák

Rukou mává a chtěl by tím říct,
že snad mám jít s ním,
že prý slunce tolik pálí a já ještě sním,
a tak jdu s ním a poznávám rád,
vlastně pravdu má,
že škoda by to velká byla,
kdybych zůstal spát.

Rukou mává a chtěl by tím říct,
že snad mám jít s ním,
že prý slunce tolik pálí a já ještě sním,
a tak jdu s ním a poznávám rád,
vlastně pravdu má,
že škoda by to velká byla,
kdybych zůstal spát.

A ptáci létají v oblacích
i já si zkouším do větru psát,
když ryby plují v potocích,
musím se smát.

A ptáci létají v oblacích
i já si zkouším do větru psát,
když ryby plují v potocích,
musím se smát.

A tak běhám po pasekách,
dokud se nezadýchám,
i po stromkách zkouším vylézt,
jejich korunách,
když dívenku na svojí cestě potkám,
nenechám ji jít,
dokud pro ni nenatrhám,
náruč kapradí.

Pod skálou mech posbírám
a do kapes je dám,
po chvíli si uvědomím,
že hlad dostávám,
a tak zas domů pospíchám,
tolik se těším jít spát,
však vím, že zítra ráno zas budu chtít brzo vstát.